

VABARIIGI AASTAPÄEV 2022 KONTSERTTETENDUS

ÜLESANDE PÜSTITUS

24. veebruari kontsertetendus on Eesti kõige märgilisem sündmus, mille ülesandeks on peegeldada ühiskonna meeleseisundit ning kõneleda kunstiliste kujundite kaudu kõigiga. Ühiskondlik kliima oli väga pingeline: lõhestumine oli jätkunud, koroonakriis tegi oma tipunumbreid, energiakriis šokeeris ning lisaks muutus iga päevaga tõenäolisemaks sõja puhkemine.

Ei oleks saanud pakkuda lihtsalt meelelahutust või pateetilist rahvusromantismi ja samas ei oleks saanud jääda väga traagiliseks. Ülesanne oli leida enam kui miljonit väga erinevat inimest kõnetavad teemad ja sümbolid ning nad kokku tuua.

ÜRITUSE ELLUVIIMINE

Kontsertetendus koosnes kolmest kihist:

Verbaalne. Lähtusime veendumusest, et riigi nimel oma kodanikega kõnelemine ei tohi olla moraliseeriv ega patroneeriv. Valdavateks emotsioonideks pidid saama lootus, elujaatus, rõõm ja mõtlikkus.

Tekstiline osa koosnes küsimustest. Esiteks ühiskondlik alateadvus: filmidest või poplugudest pärit küsimused, mida me kõik teame. Teiseks loodi uued küsimused, mis kõnelesid just tänastest muredest.

Muusika lisas verbaalsele kihistusele abstraktsema ja emotsionaalsema kihi. Dramaturgia oli järgmine: defineerida esmalt vabariigi aastapäeva pidulikkus, seejärel pakkuda nii kergemaid kui mõtlikumaid emotsioone, et lõpetuseks tekitada ülevaid ja ühendavaid hetki ning tundeid, lõpetades kontsertetenduse kõigile teadaolevate muusikaliste lugudega.

Visuaalne. Visuaalne osa võimendas muusikas ja tekstides olevat. Nad ei olnud eraldiseisvaks irdnähtuseks, vaid valisid välja olulised momendid ja töid need vaatajale rohkem esile.

Valikud said tehtud lähtuvalt ürituse kontseptsioonist: ühendada ja anda lootust. Sellest lähtuvalt said valitud küsimused, muusikapalad, visuaalne esteetika, kostüümid, lavakujunduse tonaalsused, rütmid ja kõik muu.

TULEMUS

Postimehe arvustuses nimetati seda kontsertlavastuseks, mida oli Eestile väga vaja.

Emotsionaalset vastuvõttu mõjutas kahtlemata samal hommikul puhkenud sõda. Tegime ka lavastuses mõningad muudatused. Säärane kontsertlavastus ei saa olla autorite subjektiivsete kujutluste väljendaja, vaid on rahva teenistuses. Ta peab tabama tänast vaatajat ning pakkuma talle kõigil tasanditel hingepidet. Iga libastumine ei oleks olnud lihtsalt ups!, vaid see oleks väga sügavalt mõjutanud hoiakuid.

Kui reeglina ollakse antud ürituse suhtes väga kriitilised, siis nüüd oli vastukaja toetav ja tunnustav.

